

מ"ת 14280/04/17 - לורי שם טוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 14280-04-17 ישראל נ' שם טוב ואח'

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקשת	לורי שם טוב
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה אשר כותרתה היא "בקשה להסרת מוגבלות מעצר" ולמעשה מדובר בבקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורה של המבקשת.

נגד המבקשת הוגש כתב אישום, רחב היקף המייחס לה ולשני נאשמים נוספים ביצוע של עבירות רבות נגד עובדי ציבור באמצעות רשת האינטרנט, וביניהן: פגיעה בפרטיות, לשון הרע, העלבת עובדי ציבור, זילות בית המשפט ועוד. עיקר טענותיה של המבקשת בבקשה בכתב כמו גם בטיעונים על פה בדיון שהתקיים ביום 1.12.19 מבוסס על אי האחידות בינה לבין שני הנאשמים האחרים אשר התנאים המגבילים בהם שוחררו ממעצר בוטלו. כמו כן, טענה כי ככל שהיא התלוננה כלפי מי אשר איים עליה באינטרנט, הרי שהתלונה שהגישה נגזה מחוסר עניין לציבור לעומת זאת נגדה נפתחה חקירה, הוגש כתב אישום והיא שהתה תקופה ארוכה במעצר.

עוד טענה המבקשת כי בחלוף הזמן בהיותה במשך חצי שנה במעצר בית, ללא הפרות של תנאי השחרור, הגיעה העת להורות על ביטול תנאי השחרור.

ראוי לציין כי אין זו בקשתה הראשונה של המבקשת לביטול תנאי שחרורה. ראוי להפנות לבקשה בה בקשה המבקשת לבטל תנאי שחרורה. הבקשה נדונה על ידי ובהחלטה מיום 29.8.19 נדחתה. באותה החלטה קבעתי כי אילו הייתה המבקשת מציגה נתונים אודות מקום עבודה המוכן לקבלה, הייתי בוחן בחיוב האפשרות להתיר לה לצאת ממעצר הבית לצרכי עבודה. ערר שהגישה המבקשת על החלטה זו, נדחה בהחלטת כב' השופט ג' קרא מיום 23.10.19.

המבקשת הגישה בקשה לעיון חוזר בהחלטת כב' השופט ג' קרא, וביום 24.10.19 נדחתה הבקשה לעיון חוזר. יצוין כי בבקשה זו ביקשה המבקשת מכב' השופט ג' קרא לעיון מחדש בהחלטתו שכן ברצון המבקשת לחפש עבודה בזנות. עוד באותו יום - 24.10.19 - הגישה המבקשת לבית משפט זה בקשה לזו שהוגשה לבית המשפט העליון, דהיינו לצאת ממעצר הבית על מנת לחפש עבודה בזנות. בהחלטתי מיום 3.11.19 דחייתי בקשתה בין היתר תוך הסתמכות על החלטת כב' השופט ג' קרא באותו עניין ובאותה בקשה. ערר שהגישה המבקשת על החלטתי נדחה על ידי כב' השופט י' וילנר ביום 11.11.19.

והנה באותו יום - 11.11.19 - הגישה המבקשת הבקשה שלפני שאף היא בקשה להסרת התנאים המגבילים. דינה של הבקשה להידחות.

לא מצאתי להרבות במילותיי שלי אלא מצאתי להביא מדברי כב' השופט ג' קרא בהחלטתו מיום 23.10.19. וכך נאמר:

"מקובלת עלי העמדה כי התנאים המגבילים שהוטלו על העוררת אינם מן המכבידים. העובדה כי היא יכולה לצאת בפיקוח למשך ארבע שעות מדי יום, במועדים הנתונים לבחירתה, מאפשרת לה לקדם את מאמציה בחיפוש עבודה. מעבר לכך, הרי שאין בחלוף הזמן מאז ניתנה ההחלטה על שחרורה של העוררת למעצר בית, במאי שנה זו, כדי להוות נסיבה המצדיקה הסרת כל התנאים. בנסיבות אלה, סירובה של העוררת לתסקיר מבחן בעניינה על מנת לקדם את בקשתה להסרת התנאים המגבילים עומד בעוכריה. בכך שונה עניינה מעניינם של שני הנאשמים הנוספים, שהועמדו לדיון יחד עימה, שכן כעולה מדברי המשיבה, השניים אכן שוחררו מתנאים מגבילים, אולם הדבר נעשה לאחר שהתקבלו תסקירים בעניינם".

בדיון שנערך לפני, חזרתי והצעתי למבקשת כי תופנה לשירות המבחן לקבל תסקיר אשר יבחן את מסוכנותה בעת הזו, וכן היתכנות לביטול מעצר הבית. קשה היה לדלות מפיה של המבקשת תשובה חד משמעית, אך ברור הוא כי המבקשת מתנגדת לקבלת תסקיר בעניינה. בתשובתה, הפנתה להחלטת כב' השופט ע' גרוסקופף אשר ביום 2.5.19 הורה על שחרורה ממעצר למעצר בית, תוך מתן אפשרות בידה לצאת ממעצר הבית למשך 4 שעות בכל יום, לפי בחירתה באילו שעות תצא. לדבריה, מתוך החלטה זו, עולה כי אין צורך לקבל תסקיר לבחינת אפשרות שינוי תנאי שחרורה.

אני דוחה מסקנה זו של המבקשת או שמא סברה. הראיה שאין ממש בסברתה זו של המבקשת הם דבריו של כב' השופט ג' קרא שצוטטו לעיל. יתירה מזו, בדברים אלה יש מענה נחרץ וברור לטענה בדבר אי האחידות בינה לבין שני הנאשמים האחרים בתיק. שניים אלה הופנו לשירות המבחן, וההחלטה בדבר שינוי מתנאי שחרורים מבוססת בין היתר על התסקירים.

באשר לטענה להפליה בינה לבין אחרים אשר עברו עבירות דומות, וכי תלונתה בעניין זה לא טופלה, הרי שגם אם יש ממש בכך, ועדיין אין ממש שכן המבקשת הגישה ערר על סגירת תלונתה, והערר מטופל, הרי בעובדה זו רלבנטיות לטענות המבקשת בבקשה זו שלפני.

עוד מצאתי להפנות תשומת לבה של המבקשת לתנאי שחרורה כפי שנקבעו על ידי כב' השופט גרוסקופף בהחלטה מיום 2.5.19 ובין היתר נקבע:

"העוררת לא תעשה כל שימוש ברשת האינטרנט, לא ממקום מעצר הבית ולא מכל מקום אחר, לא במישרין ולא באמצעות אחר. למרות האמור לעיל, העוררת תהיה רשאית לבצע חיפוש במאגרים משפטיים מכוונים, ובלבד שדרך הגישה למאגרים אלה תאושר מראש על ידי המשיבה, או על ידי בית המשפט. כן תהיה העוררת רשאית לערוך חיפוש ברשת האינטרנט באמצעות עורך דינה, או מפקח אחר שיאושר על ידי בית המשפט לעניין זה. מובהר בזאת לעוררת ולמסייע בידה כי במסגרת החיפוש הללו מותר לעוררת להוריד כל מידע אך אסור לה להעלות מידע לרשת האינטרנט".

בבקשתה הפנתה המבקשת ל"הקלטה בקישור לגוגל לורי שם טוב שי ניצן" וכן לפרסום כתבה באתר וואלה ניוז מיום 25.1.19. ויובהר למבקשת כי על פי החלטת כב' השופט ע' גרוסקופף, נאסר על המבקשת לעשות כל שימוש ברשת האינטרנט מכל מקום שהוא, לא במישרין ולא אמצעות אחר.

אשר על כן, ככל שאין לפני תבחין באשר להפחתת מסוכנותה של המבקשת, ולדעתי הדרך הנכונה לבחון זאת היא באמצעות שירות המבחן, אזי יש לדחות הבקשה. סוף דבר שהבקשה נדחת.

ניתנה היום, ה' כסלו תש"פ, 03 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.